

Lovforslag nr. L 83. Fremsat den 29. oktober 1992 af socialministeren (Else Winther Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Ret til at modtage tilskud til køb af hjemmehjælpstimer)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992, som senest ændret ved lov nr. 500 af 24. juni 1992, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 56 indsættes:

»§ 56 a. Modtagere af varig hjemmehjælp til husligt arbejde og let personlig pleje har ret til at vælge at modtage denne i form af et kommunalt tilskud til køb af hjemmehjælpsydelse hos private eller hos andre kommuner.

Stk. 2. Tilskuddet udbetales af opholdskommunen i form af ydelsesbeviser. På ydelsesbeviset angives hvilke typer af serviceydelser, de kan anvendes til, og hvilken økonomisk værdi de har. Den økonomiske værdi fastsættes i forhold til omfanget af den tildelte hjælp. Ydelsesbeviser anvendes til betaling hos private eller andre kommuner, der er villige til at præstere de ydelser, ydelsesbeviset giver ret til. Ydelsesbeviser indløses mod kontant betaling i opholdskommunen, jf. 1. pkt.

Stk. 3. Retten til at modtage tilskud efter stk. 1 bortfalder, hvis ydelsesbeviset ikke anvendes i overensstemmelse med det formål, der er fastsat af kommunen.

Stk. 4. Kommunen fører tilsyn med hjemmehjælp, der ydes af private eller af en anden kommune efter stk. 1.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af let personlig pleje, udfærdigelse af ydelsesbeviser, og fastsættelse af den økonomiske værdi af ydelsesbeviserne.

§ 56 b. Kommunen kan, mod fuld betaling fra modtageren, yde hjemmehjælp, der overstiger den hjælp, der i øvrigt er tildelt og modtaget.«

2. I § 57 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsens opgørelse af den økonomiske værdi af ydelsesbeviset efter § 56 a kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1993.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Som et led i den videre modernisering af den offentlige sektor, skal borgernes frie valg af offentlige serviceydelser styrkes. Lovforslaget er et skridt i retning af større brugerindflydelse på de kommunale serviceydelser. Forslaget skal medvirke til at styrke ældres og handicappedes selvbestemmelse og indflydelse på deres egen situation. Hensigten med forslaget er endvidere at opnå en større effektivisering og serviceorientering af den kommunale hjemmehjælp, idet det eksisterende offentlige system suppleres med markedsmekanismer. Det frie valg vil give kommunerne en tilskyndelse til løbende at forny hjemmehjælpen for dermed i højere grad at imødekomme modtagernes behov.

2. Der stilles forslag om at indføre ret til frit valg af leverandør af visse former for hjemmehjælp, og hermed medbestemmelse med hensyn til hvem der udfører hjælpen, hvordan den udføres, og hvornår den udføres. Borgere får hermed ret til at efterspørge varig hjemmehjælp hos private og hos andre kommuner end opholdskommunen.

Lovforslaget indeholder tillige en ret for kommunerne til, mod fuld betaling fra modtageren, at yde hjemmehjælp, som ligger ud over den hjælp, som de er forpligtet til at yde.

3. Ret til frit valg gives til personer, der af kommunalbestyrelsen er tildelt varig hjemmehjælp.

Det er en forudsætning, at kommunalbestyrelsen udelukkende har tildelt den pågældende hjælp i form af praktisk bistand til husligt arbejde og/eller let personlig pleje. Ved husligt arbejde forstås i denne sammenhæng f.eks. rengøring, vask, tøjreparationer og indkøb. Ved let personlig pleje forstås personlig bistand til personer, der i nogen grad er i stand til at udføre egen omsorg.

Personer, der modtager mere omfattende hjælp til personlige fornødenheder, omfattes ikke af reglerne om frit valg. Baggrunden herfor er, at der til denne persongruppe ydes en omfattende hjælp, der i tidsmæssig henseende kan være vanskelig at opgøre. Den ydes på forskellige og flere tidspunkter af døgnet og ofte af forskellige faggrupper, således at hjælpen ændres fra dag til dag i forhold til det aktuelle

behov og integreres med andre pleje- og omsorgsopgaver. Hertil kommer, at denne hjælp, der ofte indeholder forebyggende ydelser og genoptræning, forudsætter en mere kvalificeret bistand fra uddannet hjælp.

Kommunalbestyrelsen foretager afgrænsningen mellem mere omfattende personlig pleje og let personlig pleje efter en konkret vurdering. Ved afgrænsningen skal der tages vidtgående hensyn til, at så mange borgere som muligt får ret til at vælge.

4. Personer, der efter ovenstående har ret til frit valg, og som ønsker at benytte en privat leverandør eller at modtage hjemmehjælpsydelsen fra en anden kommune end opholdskommunen, får udstedt et ydelsesbevis svarende til det antal månedlige hjemmehjælpstimer, som personens behov ved tildelingen er opgjort til. Af ydelsesbeviset fremgår også til hvilke typer af serviceydelser, det kan anvendes (f.eks. til rengøring, tøjvask, indkøb etc.). Ydelsesbeviset udstedes månedligt forud.

Ydelsesbeviset tjener som afregningsenhed hos den leverandør, som hjemmehjælpsmodtageren vælger at efterspørge sin ydelse hos. Mod udlevering af ydelsesbeviset til private og kommuner, der er villige til at præstere de ydelser, ydelsesbeviset giver ret til, kan hjemmehjælpsmodtageren modtage hjemmehjælpen fra disse. Leverandøren kan efterfølgende få indløst ydelsesbeviset hos opholdskommunen til den fastsatte pris. Efter hjemmehjælpsmodtagerens valg, kan ydelsesbeviset opdeles, således at det kan anvendes som afregning til flere leverandører.

Det foreslås, at socialministeren fastsætter nærmere regler om udfærdigelse af ydelsesbeviser.

5. Personer, der er tildelt varig hjemmehjælp, og som ønsker, at serviceydelsen leveres af private eller en anden kommune, kan frit vælge mellem private og kommuner, som accepterer kommunale ydelsesbeviser som afregningsenhed. Det er borgerens eget ansvar at træffe aftale med den ønskede leverandør om arbejdets udførelse. I denne henseende indgår borgeren en almindelig aftale med den pågældende leverandør, som er betinget af begge parter accept af de opstillede betingelser. Leverandører, der kan udføre opgaverne, har ikke nogen leveranceforpligt-

effektiv hjemmehjælpstime. Som udgangspunkt beregnes kommunens pris som den gennemsnitlige timeløn for en hjemmehjælper inkl. stedtillæg, men korrigeret for ferie, sygefravær og uddannelse. I den udregnede pris på en effektiv hjemmehjælpstime fratrækkes et beløb til dækning af udgifter til tilsyn, administration m.v.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 57. Kommunalbestyrelsens afgørelse om den bistand, der kan ydes i det enkelte tilfælde, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 57. — — —

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsens opgørelse af den økonomiske værdi af ydelsesbeviset efter § 56 a kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«